«El Girona té un futur brillant i sense sostre»

Àlex Granell es mostra entusiasmat amb la renovació per tres anys i afirma que «em sento en plenitud esportiva, soc millor futbolista ara que quan vaig arribar», sense amagar que li agradaria retirar-se a Montilivi

Àlex Granell, ahir al migdia a la gespa de Montilivi mostrant una samarreta commemorativa de la seva renovació.

Somrient i acompanyat per la seva família (pares, companya i germana), els seus representants, i amics com l'ara tècnic del Peralada Narcís Pèlach Chicho, Àlex Granell [http://www.diaridegirona.cat/tags/alex-granell.html] va ser ahir el migdia el gran protagonista a la sala de premsa de Montilivi. Renovat fins el 2021, després de mesos de negociacions, tocava gaudir-ho. El migcampista va confessar que havia tingut propostes d'altres clubs, va explicar que se li feia difícil veure's jugant contra el Girona i va constatar que se sentia «estimat i respectat» pel vestidor i l'afició. I, esclar, per algú que «amb 5 anys la primera samarreta que es va posar va ser la d'aquest club», la possibilitat de continuar-hi tres temporades més, a més a més, ara a Primera divisió [http://www.diaridegirona.cat/esports/futbol/primera-divisio/equips.html], resulta un motiu de «satisfacció i orgull».

Després del seu pas pel futbol base, Granell va ser descartat quan tenia 16 anys. Va buscar-se la vida en clubs com el Palafrugell, Banyoles, Farners, Llagostera, Cadis i Prat i, quan segurament mai s'ho hagués imaginat, les portes de Montilivi se li van reobrir el 2014. Oriol Alsina el va fitxar encara amb aquella temporada per acabar i l'equip molt a prop del descens a Segona B. Machín, però, va obrar el primer miracle. Aquell Girona es va salvar, i Granell, que ahir confessava que aquell estiu es veia amb un 50% d'opcions de sortir cedit, no només va convèncer el seu entrenador, sinó que va convertir-se en un dels imprescindibles. A la categoria de plata i també ara a l'elit.

«La meva vida ha estat plena de petits reptes. El penúltim era jugar a Primera, i l'últim, que no fos una cosa efímera. Renovar és el primer pas per ser un futbolista de Primera divisió per molts anys i ho faré de la mà del Girona», explicava ahir el protagonista de la jornada. Un jugador franquicia, com també ho pot ser Pere Pons [http://www.diaridegirona.cat/tags/pere-pons.html], format a la casa i que ha aconseguit triomfar a la màxima categoria venint des de baix. Ara, a més, l'ambició no l'atura: «em sento en una plenitud esportiva que em permet veure molt llunyana una possible retirada», va etzibar quan li van preguntar si li agradaria retirar-se a Montilivi. Granell, que farà 30 anys a l'agost, va afegir que «em sento millor que quan en tenia 24 o 25. Soc millor futbolista que quan vaig arribar al Girona amb 26 anys. Per a un nen que la primera samarreta que es va posar va ser la

d'aquest club, si fos l'última també seria espectacular. Però hi ha projectes de vida i camins que no sé on em portaran. En tot cas, segur que seria molt feliç si pogués acabar la meva trajectòria al Girona».

L'interés del club, representat pel director esportiu Quique Cárcel [http://www.diaridegirona.cat/tags/quique-carcel.html] i el president, Delfí Geli [http://www.diaridegirona.cat/tags/delfi-geli.html], i el pas endavant que ha fet el club amb l'arribada del City a l'accionariat han estat factors determinants per acabar acceptant la proposta de renovació. Àlex Granell va assegurar que «li veig un futur brillant i sense sostre al Girona. Si no ho sentís així hagués buscat una alternativa per créixer. Vull seguir progressant com a futbolista i no hi ha dubte que el club també ho continuarà fent». També va admetre que «el meu rol ha sigut ascendent. Em sento respectat per l'afició i el vestidor, estimat. Ser de la casa és un valor que hi ajuda. M'enorgulleix jugar en aquest Girona de Primera havent nascut a Girona, sent de Girona. Sento que soc un futbolista important pel club en l'actualitat. Com en Pere (Pons), que és mereix tots els elogis, o l'Eloi. M'agradaria que en el futur es veiés en mi un jugador que ha deixat emprempta al club».

En les primeres files de la sala de premsa, escoltant atentament, hi eren els pares de Granell, la seva companya i la seva germana. Va tenir paraules d'agraïment per a tots. «Els consells dels meus pares mai són envà. Són gent sabia que mereix ser escoltada per sempre», va destacar. Així va recordar com d'orgullós se sentia el seu pare veient-lo defensar a Primera la samarreta del Girona i, a més, amb protagonisme i com a capità. «Jo, quan jugava molts diumenges amb el Palafrugell a les 12 i el Girona ho feia a les 5 a casa, veia com ens deixava a la mare i a mi a casa i ja se n'anava a veure el Girona. Era un seguidor fidel i ara l'omple d'orgull veure'm a mi», va confessar. També va considerar que malgrat el potencial que té el club amb els nous propietaris i la col·laboració del Manchester City [http://www.diaridegirona.cat/tags/manchester-city.html] «es vol mantenir l'essència gironina i això és important per a l'afició i pels nens del futbol base».

En el seu torn de paraula, Quique Cárcel va considerar que la renovació de Granell la tenia marcada en vermell. Després de recordar que el va firmar Oriol Alsina poc abans que tornés a Llagostera i fos el barceloní qui aterrés a Montilivi, a l'àrea esportiva, Cárcel va dir que «a l'Àlex el coneixia de competir amb ell a Segona B. Ha fet un pas endavant. Ara és un jugador de Primera divisió valorat per clubs importants gràcies al talent que té i a la seva feina».

Cárcel també va recordar que l'anterior contracte de Granell contenia una clàusula que permetia interpretar que podia seguir al club una temporada més, «però no al 100% i valorant el seu rendiment, vam decidir fer un pas endavant» en forma d'ampliació i de la redacció d'un nou acord. «Ell ha tingut ofertes d'altres llocs. Creu en el projecte i a seguir creixent amb el Girona».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/01/26/girona-futur-brillant-sostre/892291.html?utm_source=rss